

Can Galí

Castellbisbal

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Terme de Castellbisbal. Can Galí s/n (08755 Castellbisbal)
Emplaçament Des del nucli antic de Castellbisbal, a l'Avda. Països Catalans, prendre el camí de Can Galí, a 3km.

Coordenades:

Latitud: 41.46624
Longitud: 1.99694
UTM Est (X): 416237.932
UTM Nord (Y): 4591001.774

Classificació

Número de fitxa 08054 - 123
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern Contemporani Popular
Segle XVI-XX
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Tipus de protecció: BPU
Observacions protecció: BPU
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: 7011602DF1971S
Autoria de la fitxa Raquel Valdenebro Manrique
Data de registre de la fitxa: dj., 07/07/2011 - 02:00

Descripció

Edifici de planta basilical pròpia del període baix medieval i modern, cobert amb teulades independents per a cada nivell, destacant un cos o crugia central més elevada, de planta baixa, primer i segon pis, coberta a dues aigües amb el carener paral·lel, i dues crugies a banda i banda de planta baixa i primer pis. Mentre que la crugia del cantó esquerre de la casa és original i es cobreix amb teulada inclinada, el cos que s'adossa al cantó dret és fruit d'una renovació posterior. Es tracta d'un cos rectangular adossat en sentit perpendicular que es cobreix a dues aigües amb el carener paral·lel i que presenta una alçada menor que el seu homònim del cantó esquerre, descompensant la proporció i la volumetria de l'edifici. A banda de l'estructura principal, cal fer esment d'un altre cos rectangular de planta baixa i primer pis ubicat a migdia de la casa que es prolonga amb un mur de tancament perimetral i s'estén per davant de la casa. L'accés es realitza a través d'una porta metàl·lica. Aquest darrer cos i el mur creen un espai interior que es presenta com un pati interior de la casa que presideix l'entrada principal. Malgrat trobar-se arrebossat i no apreciar-se el material de construcció, podria tractar-se de mur de mamposteria irregular, posteriorment arrebossat amb ciment sense pintar. En alguns cossos de la casa afegits posteriorment podria predominar el maó. A la crugia central destaca una gran portalada formada per grans dovelles, que dona accés a una entrada que distribueix les dependències de cuina, estables i cellers. A la dovella superior del portal es pot llegir la inscripció: IHH IUAN IOPAIT 1437, inclosa dins d'un cercle. Al pis superior, la crugia central s'obre amb un finestral quadrangular format per llindes i brancals de pedra monolítics que sobresurten de l'arrebossat del mur. La finestra compta interiorment amb festejadors, propis també d'aquest període. A nivell de segon pis s'obre una petita finestra quadrangular que no presenta cap element destacat. La crugia esquerra presenta una vegetació molt acusada que tapa totalment les obertures de la planta baixa i el primer pis. Amb tot, es pot apreciar l'existència d'un antic rellotge de sol, actualment molt malmès. La crugia de la dreta presenta una porta rectangular a la planta baixa que dona accés a un garatge, i dues finestres enreixades a nivell de primer pis.

Observacions:

El conjunt es troba llistat al POUM amb el núm. B1.15

Història

Cal pensar que Can Galí és una masia amb orígens clarament medievals, que es podrien remuntar als segles XII-XIII. En tant que edifici, el mas actual podria haver estat aixecat al segle XV, corresponent-se a la típica planta basilical de masia. Aquesta apreciació seria confirmada per la presència de la data de 1437 en la dovella central del portal. En aquest període la casa hauria estat propietat de la família Llopart. Al cens del 1573 era propietari Joan Leopart, la seva esposa Magdalena i la seva filla Antònia, que hi residien amb diversos mossos. Al cens parroquial del 1600 apareixen com a hereus Joan Leopart, la seva esposa Paula i els seus fills. RUIZ (1998: 162) Aquesta mateixa família va ser propietària anys més tard també de Ca n'Estaper, indicant la documentació del segle XVIII que eren veïns de la Palma de Cervelló. RUIZ I ELIAS (1998:145). El mas hauria estat conegut com a Can Llopart, i no devia ser fins a finals del segle XIX en què passà a ser conegut amb el nom de Can Galí, coincidint amb el canvi de propietat, a mans de la família Galí. La casa hauria pogut patir una reforma important a la dècada dels anys 60, transformant la crugia del cantó dret en un cos rectangular de planta baixa i primer pis, i afegint el cos perpendicular de migdia.

Bibliografia

MATEU MIRÓ J. (1999) Les masies de Castellbisbal. Publicacions del Museu de la PAGESIA. Castellbisbal.
RUIZ I ELIAS, A. (1998) Notes històriques: parròquia de Castellbisbal. Castellbisbal.

